

## GONDA is een verkorting van ADELGONDIS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: [www.heiligen-3s.nl](http://www.heiligen-3s.nl))

### Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Adel-' = 'edel', 'adellijk'

2] '-gond' of 'gund' ='strijd'

Dus: 'edele strijdster'

De naam verbasterde vaak tot Aldegondis.

\*

**Adelgondis van Drongen** osb, bij Gent in Vlaanderen, België; kloosterlinge; † **ca 650; feest 20 juni.**

In oude boeken staat van haar geschreven: "Zij was een dochter van de heilige Basinus, koning en martelaar. Zij leefde in de tijd dat de heilige bisschop Amandus preekte in de streek rond Gent. Zij ligt met haar vader begraven in haar klooster, dat tegenwoordig een premonstratenzer klooster is." (Inmiddels is het alweer sinds jaren een retraitshuis van de jezuïeten). Zij moet niet verward worden met haar naamgenote van Maubeuge.

\*

**Aldegondis van Maubeuge**, Frankrijk; stichteres & abdis; † **684; feest 30 januari.**

Aldegondis behoorde tot een Frankische familie van eenvoudige adel. Ook haar ouders worden als heiligen vereerd: Walbertus en Bertilia; alsmede haar zuster met haar man: Waldetrudis en (Vincentius) Madelgarius; en de vier kinderen die uit dat huwelijk voortkwamen: Landelinus, Dentelinus, Aldetrudis (of Adeltrudis) en Madelberta. *Volgens de legende zochten haar ouders in Engeland een geschikte huwelijkskandidaat voor hun dochter Aldegondis gevonden hebben. Een zekere Eudo. Hij zou zelfs een koninklijke prins van den bloede zijn geweest. Zijzelf droomde ervan om maagd te blijven in dienst van God. Maar haar moeder maakte haar duidelijk dat zij en haar man haar hadden voorbestemd voor het huwelijk, precies zoals het toen hoorde. En zij hield haar dochter alle rijkdommen voor, die er aan zo'n aantrekkelijke levensstaat vast zouden zitten. Maar Aldegondis klampte zich vast aan het woord van Jezus in het evangelie: "Wie zijn vader of moeder meer liefheeft dan mij, is mij niet waardig." Met als gevolg dat het meisje tenslotte haar toevlucht zocht bij haar zus Waldetrudis. Deze had zich met goedvinden van haar man Madelgarius in een klooster teruggetrokken. Zij onderkende bij haar zusje wél de ware roeping en schreef aan haar moeder een brief dat zij haar zus graag een poosje om zich heen wilde hebben. Moeder stemde ermee in, als het maar niet voor al te lang was. Eenmaal in het klooster voelde Aldegondis hoe zij daar op haar plaats was. Gehoorzaam keerde zij na enige tijd terug naar huis, waarna zij niet ophield te smeken om zich in de eenzaamheid te mogen terugtrekken, het liefst als reclus. Dat zou betekenen dat zij haar intrek zou nemen in een kluisje dat tegen de kerk aan gebouwd was. Uiteindelijk zwichtte moeder voor de aandrang van haar beide dochters: en Aldegondis betrok een kluisje en wijdde zich geheel aan God toe.*

*Intussen was het tot haar toekomstige bruidegom doorgedrongen hoe mooi zijn beoogde bruid was geworden. Hij kwam dus van de overkant van de zee om haar ten huwelijk te vragen. Zij wilde niet, en smeekte haar enige ware bruidegom, Christus, om uitkomst. Voorlopig werd het huwelijk voor enige tijd uitgesteld. Dat gaf Aldegondis de gelegenheid stiekem te vluchten. Haar moeder was hier zeer verdrietig over, te meer omdat zij best besefte mede oorzaak te zijn van de hele gang van zaken. De Engelse prins smolt van medelijden en bood aan haar te helpen zoeken. Overal deed hij navraag en zette onverwijd de achtervolging in. Natuurlijk kreeg Aldegondis hier lucht van en versnelde haar pas, totdat zij op de rivier de Sambre stuitte. Nergens een brug of een boot te zien. Maar zij had de hemel aan haar kant. Plotseling verscheen er aan weerszijden van haar een engelbewaarder; zij namen haar op en droegen haar droogvoets naar de overkant. Dit alles was nog juist zichtbaar voor de aanstormende prins. Deze was verbluft. Hij zag geen kans haar nog te pakken te krijgen en keerde naar het hof van Aldegondis' ouders terug. Daar deed hij verslag, en omdat hij wel besefte verder geen enkele kans meer te maken als toekomstig echtgenoot van de mooie Aldegondis keerde hij onverrichterzake naar zijn land terug.*

*Na enige tijd begaf Aldegondis zich naar Maubeuge om daar als kluiszenares in de eenzaamheid voor God te leven. Bisschop Amandus legde haar de maagdensluis op. Weldra voegden zich andere meisjes bij haar, stuk voor stuk van edele komaf. Zo groeide haar vestiging uit tot een compleet klooster.*